

Sygn. akt: III U 783/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 kwietnia 2014r. w O.

sprawy z odwołania E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 25.03.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

E. P. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 25.03.2013r. znak (...) odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazała, że zaskarżona decyzja jest dla niej krzywdząca.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że odwołująca nie została uznana za niezdolną do pracy zarówno przez Lekarza Orzecznika ZUS jak i Komisję Lekarską ZUS a tym samym nie spełnia przesłanek do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

E. P. w okresie od 3.02.2012r. do 1.06.2012r., od 2.06.2012r. do 31.07.2012r. i od 1.08.2012r. do 27.01.2013r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne.

W dniu 31.12.2012r. E. P. złożyła do ZUS wnioski o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i w związku z powyższym została skierowana na badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS. Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 11.02.2011r. uznał, że E. P. nie jest niezdolna do pracy. Ubezpieczona wniosła sprzeciw od tego orzeczenia i sprawa została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską ZUS. Także Komisja po

przeprowadzeniu badania ubezpieczonej w orzeczeniu z dnia 14.03.2013r uznała, że nie jest ona niezdolna do pracy zarobkowej.

W oparciu o powyższe ustalenia ZUS w dniu 25.03.2012r. wydał zaskarżoną decyzję w której odmówił ubezpieczonej prawa do renty.

W ocenie Sądu odwołanie od w/w decyzji ZUS jest niezasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a jego niezdolność do pracy powstała w okresach przewidzianych w ustawie albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania. Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle cytowanych powyżej przepisów należy uznać, że skuteczność odwołania E. P. uzależniona była od ustalenia, czy jest ona osobą niezdolną do pracy zarobkowej oraz czy niezdolność ta ma charakter okresowy lub trwały.

W celu ustalenia tych okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii, ortopedii i kardiologii.

Biegli z zakresu: neurologii T. P., ortopedii C. K. i kardiologii D. K., po przeprowadzeniu badania odwołującej oraz zapoznaniu się z jej dokumentacją medyczną rozpoznali u niej schorzenia w postaci zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa bez objawów ubytkowych i korzeniowych, stan po operacji dyskopatii L4/L5, L5/S1 w 2008r. i reoperacji nawrotowej przepukliny L5/S1 w 2011r., nadciśnienie tętnicze 2 stopnia dobrze regulowane leczeniem hipotensyjnym, cukrzycę typu 2 na lekach doustnych oraz uszkodzenie wątroby w trakcie diagnostyki.

Zdaniem biegłych stwierdzone schorzenia nie czynią odwołującej niezdolną do pracy.

W uzasadnieniu biegli wskazali, że odwołująca, z wieloletnim wywiadem bólów kręgosłupa L-S, jest po operacji dyskopatii L4/L5 i L5/S1, następnie była reoperowana w 2011r. z powodu nawrotowej przepukliny L5/S1. W chwili obecnej utrzymują się dolegliwości bólowe z kręgosłupa, ubezpieczona nie przyjmuje jednak leków przeciwbólowych a w przeprowadzonym przez nich badaniu przedmiotowym kończyny dolne i górne są z pełnym zakresem ruchomości, bez objawów korzeniowych i ubytkowych. Zdaniem biegłych schorzenia kręgosłupa w obecnym stopniu zaawansowania nie upośledzają sprawności fizycznej w stopniu ograniczającym zdolność do zarobkowania. Także nadciśnienie tętnicze jest dobrze regulowane lekami hipotensyjnymi a zarówno to schorzenia, jak i cukrzyca typu 2 na lekach doustnych wymagają systematycznej kontroli, lecz w obecnym stadium zaawansowania nie wpływają istotnie na sprawność psychofizyczną a co za tym idzie nie ograniczają zdolności do pracy zarobkowej.

Zastrzeżenia do powyższej opinii biegłych wniosła E. P., która w piśmie z dnia 19.08.2013r. wskazała, że biegli błędnie ustalili, iż w obu kończynach ma takie same odruchy a nadto nie uwzględnili występowania spłycenia lordozy szyjnej i drobnych torbielików o charakterze zwyrodnieniowym.

Na rozprawie w dniu 25.09.2013r. odwołująca opisując swoje kwalifikacje zawodowe podała, iż pracowała jako pracownik fizyczny przy taśmie produkcyjnej, zbierając kawę w torebkach, pakowała ją i odstawiała, pracowała też jako sprzątaczką a jako pracownik fizyczny w mleczarni zaprasowywała serwatki i kroїła ser specjalną maszyną. Odwołująca założyła również wynik badania rezonansu magnetycznego.

W związku z powyższym Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurochirurgii i diabetologii celem ustalenia czy odwołująca się jest osobą niezdolną do pracy oraz wskazania ewentualnego czasookresu tej niezdolności.

Biegła z zakresu diabetologii (i jednocześnie chorób wewnętrznych) C. Z., w opinii nadesłanej 18.12.2012r., po przeprowadzeniu w dniu 28.11.2013r. badania E. P. rozpoznała u niej cukrzycę typu 2, nadciśnienie tętnicze, nadwagę oraz stan po operacji dyskopatii L4/L5/S1 i reoperacji nawrotowej przepukliny L5-S1. Biegła stwierdziła, że odwołująca jest zdolna do pracy. Uznała, że cukrzyca i nadciśnienie tętnicze nie upośledzają stanu zdrowia odwołującej w takim stopniu aby nie mogła ona wykonywać pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Biegła w uzasadnieniu opinii wskazała, że cukrzyca występująca u E. P. od 2009r. jest leczona lekami doustnymi oraz dietą, występuje bez powikłań przewlekłych, wymaga jedynie dalszego leczenia specjalistycznego, ścisłej diety redukcji wagi ciała i dobrego wyrównania a w chwili obecnej nie upośledza stanu zdrowia odwołującej w takim stopniu aby nie mogła pracować zarobkowo. Zdaniem biegłej także nadciśnienie tętnicze występujące u odwołującej jest dobrze regulowane farmakologicznie. Krążenie jest wydolne, biegła nie stwierdziła zaburzeń rytmu serca.

Biegły z zakresu neurochirurgii, W. Ł., po przeprowadzeniu analizy akt sprawy, dokumentacji przedstawionej przez ubezpieczoną oraz badaniu lekarskim rozpoznał u E. P. zmiany zwyrodnieniowo-przeciążeniowe kręgosłupa, stan po operacji odbarczającej kręgosłupa w 2009r., po operacji dyskopatii w 2011r. i termolezji nerwów stawów L5/S1 w 2012r., rwę kulszową prawostronną w wywiadzie, cukrzycę typu 2, nadciśnienie tętnicze i uszkodzenie mięśni nadgrzbietowych prawostronne oraz uszkodzenie prawego obrąbka stawowego.

Także ten biegły stwierdził, że odwołująca jest zdolna do pracy zarobkowej.

W uzasadnieniu opinii biegły stwierdził, że w badaniu klinicznym stwierdził bolesność mięśni obręczy barkowej, głównie nadgrzbieniowych po stronie prawej i niewielkie ograniczenie ruchomości stawu barkowego. Badaniem klinicznym u powódki nie stwierdził natomiast istotnego ograniczenia ruchomości kręgosłupa ani objawów podrażnienia korzeni rdzeniowych zaś dolegliwości, jakie podaje w wywiadzie odwołująca, nie znajdują potwierdzenia w badaniu klinicznym.

Ze względu na powyższe biegły stwierdził, że z neurochirurgicznego punktu widzenia E. P. jest zdolna do pracy zarobkowej. W przypadku nasilenia zgłaszanych dolegliwości i pojawienia się objawów klinicznych niezbędne może okazać się leczenie, w tym szpitalne, możliwe do przeprowadzenia w ramach typowego zwolnienia chorobowego.

Sąd w całości podziela stanowiska i wnioski zawarte w w/w opiniach biegłych, zostały one bowiem wydane przez specjalistów. Biegli określili schorzenia występujące u E. P. i wskazali ich stopień nasilenia a wydając opinie oparli się na bezpośrednim badaniu ubezpieczonej oraz kompleksowo zgromadzonej dokumentacji medycznej. Zaznaczyć, należy, że odwołująca z wnioskiem o rentę wystąpiła w dniu 31.12.2012r., była zaś badana przez biegłych w dość dużej rozpiętości czasowej, bo w dniu 29.06.2013r., w dniu 28.11.2013r. i w dniu 24.02.2014r. i wszystkie opinie biegłych były zbieżne w ocenie zdolności odwołującej do pracy. W toku przeprowadzanych badań przedmiotowych u odwołującej stwierdzano w zakresie kończyn górnych i dolnych zachowaną ruchomość w stawach, siłę obustronnie jednakową i brak zaników i mięśni. Z odstępstw od stanu prawidłowego biegły neurochirurg stwierdził jedynie ograniczenie rotacji kręgosłupa w odcinku szyjnym w prawo o około 15° oraz ograniczenie wyprostu stawu łokciowego lewego i odwodzenia ramienia prawego. Poza tym zakres ruchów w stawach był zachowany symetrycznie a napięcie mięśni prostowników grzbietu i mięśni obręczy górnej prawidłowe,

Biegła diabetolog w opinii zwróciła zaś uwagę na fakt, iż cukrzyca nie wywołała u odwołującej powikłań narządowych i jest leczona jedynie dietą i lekami doustnymi. Także biegła kardiolog uzasadniając tezę o zdolności do pracy odwołującej powoływała się na przedstawione przez nią wyniki badań.

W świetle w/w opinii zastrzeżenia E. P. należy uznać za niezasadne i wyrażające jedynie jej subiektywne odczucia, przy czym zauważyć należy, iż jej zastrzeżenia (zawarte w piśmie z 19.08.2013r.) dotyczyły jedynie pierwszej opinii

biegłych i schorzenia kręgosłupa. Odwołująca nie zgłaszała zastrzeżeń do opinii biegłego diabetologa i neurochirurga, nie zgłaszała też żadnych dodatkowych wniosków dowodowych, w tym dotyczących biegłych.

W niniejszym postępowaniu przedmiotem była ocena stanu zdrowia odwołującej od grudnia 2012r., gdyż w tym miesiącu złożyła wniosek o rentę. Z opinii wszystkich biegłych wynika, że jest ona zdolna do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Zwrócić przy tym należy uwagę na fakt, iż odwołująca pracowała w różnych zawodach (pracownik fizyczny na produkcji, sprzątaczką), wymagających różnej sprawności fizycznej a z zawodu jest technikiem ekonomiki pracy i spraw socjalnych, posiada więc kwalifikacje zarówno do wykonywania pracy fizycznej, jak i umysłowej, co wpływa na ocenę zachowania przez nią zdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze oraz treść opinii biegłych Sąd uznał, że E. P. nie jest osobą niezdolną do pracy zarobkowej i w związku z tym nie spełnia przesłanek do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Jej odwołanie od decyzji ZUS z dnia 25.03.2013r. zostało wobec tego oddalone na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc.